

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010129
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8219010129.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.10.2019 v trestnej veci obžalovaného C. C. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 24.06.2019, sp. zn. 2T/68/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. C..

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov, rozsudkom zo dňa 24.06.2019, sp. zn. 2T/68/2019 uznal obžalovaných C. C. a E. C. za vinných z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe že,

- ako rodičia dieťaťa mal. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako rodičia, vydali ho nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnili dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa tohto zákona trestnými činmi, pretože na neho riadne nedohliadali a umožnili mu dopustiť sa dvoch trestných činov a to dňa 23.04.2018 prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a/ Trestného zákona vedeného na Obvodnom oddelení PZ v Bardejove pod ČVS: ORP-171/BJ-BJ-2018 a v polovici mesiaca jún 2018 prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, vedeného na Obvodnom oddelení PZ v Bardejove pod ČVS: ORP-340/BJ-BJ-2018.

Za uvedený skutok bol obžalovanému C. Mikovi podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanej E. podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona jej výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.07.2019, pričom upresnil, že toto smeruje proti druhu a výške uloženého trestu. Namietal, že uložený trest považuje za neprimerane vysoký, aj napriek tomu, že si uvedomuje, že bol postihnutý za priestupky, ako aj odsúdený za spáchanie iných skutkov. Ku skutku sa priznal, je pravdou, že maloletý syn Marek sa dopustil trestných činov, avšak chce uviesť, že sa snažil vplyvať na svojho syna aj s manželkou, avšak bezvýsledne. Nevie,

aké výchovné opatrenia má voči nemu použiť, aby sa správal slušne a nedopúšťal sa žiadnych skutkov. V súčasnom období je riadne zamestnaný, ak nastúpi výkon trestu, bude ohrozená výživa jeho rodiny a rovnako sa už k riadnej práci v budúcnosti možno nedostane, preto apeluje na odvolací súd, aby zväžil všetky okolnosti týkajúce sa tejto veci, prehodnotil výšku trestu a zmenil rozsudok Okresného súdu Bardejov v časti druhu a výšky trestu tak, aby mu bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby s dlhšou skúšobnou dobou. Ubezpečuje odvolací súd, že sa bude snažiť vyhnúť, akýmkoľvek problémom so zákonom, aj z dôvodu, že je zamestnaný a chce sa starať o rodinu. Prácu má zabezpečenú na dlhšiu dobu, čím má poriešené existenčné potreby rodiny a tým by aj mohol efektívnejšie vplývať na maloletého syna, aby sa ničoho nedopúšťal a aby pre to nemal problémy aj on.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prokurátor podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.09.2019. Uviedol, že obžalovaný v odvolaní uvádza, že je zamestnaný, ale neuvádza zamestnávateľa, aby bolo možné túto jeho obhajobu overiť. Tvrdenie, že ak by nastúpil výkon trestu, tak už sa k riadnej práci v budúcnosti nedostane, je v rozpore so skutočným stavom na trhu práce, lebo v spoločnosti je akútny nedostatok pracovníkov a preto spoločnosť prijíma pracovníkov aj z iných krajín. V podanom odvolaní absentuje akýkoľvek konkrétny dôvod, pre ktorý bolo potrebné prehodnotiť uložený trest a preto navrhol dané odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaní vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2019 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal ku skutku, sa nevykoná.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadne porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré je v zmysle § 257 ods. 5 Tr. poriadku nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, odvolací súd preskúmal len výrok o treste napadnutého rozsudku.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Obžalovaný tým, že vydal čo aj z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil dopúšťať sa konaní, ktoré sa podľa tohto zákona trestnými činmi, svojím konaním tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a zároveň priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Na základe zistených osobnostných a majetkových pomerov je aj odvolací súd toho názoru, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, možno považovať za trest pre obžalovaného primeraný a dostatočný, vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Správne postupoval súd prvého stupňa aj keď obžalovaného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný už bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, krajský súd udáva, že z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, aj keď sa v štyroch prípadoch na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, pričom skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, teda v prípade osoby obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu, na ktorého nemal vplyv ani výkon trestu odňatia slobody a od páchania trestného činu ho neodradila ani skutočnosť, že skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. S poukazom na uvedené, ako aj s poukazom na výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, z ktorého vyplýva, že má v ňom evidované spáchanie 4 priestupkov v období od 10.03.2016 do 12.12.2018 a to prevažne proti občianskemu spolunažívaniu, nemožno uložený trest v strede trestnej sadzby hodnotiť ako trest neprimerane vysoký a ani skutočnosť, že obžalovaný je zamestnaný, nemôže byť ospravedlnením jeho protiprávneho konania a dôvodom na neuloženie zákonného trestu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a preto toto postúpom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.